

ת"פ 27604/03/20 - ג'יהאד כיאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 27604-03-20 מדינת ישראל נ' כיאל
תיק חיצוני: 394857/2019

מספר בקשה: 19

לפני	כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה
מבקש	ג'יהאד כיאל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

החלטה זו עניינה הודעה שהגיש הממונה על עבודות השירות ביום 6.6.23 ולפיה ביום 7.5.23 ניתן נגד הנאשם גזר דין במסגרת הליך תעבורה ולפיו עליו לרצות 32 ימי מאסר בפועל מיום 1.6.23 (להלן: ההליך האחר).

צוין בהודעת הממונה כי הואיל ובמסגרת בקשת הממונה שטרם הוכרעה לשינוי גזר הדין מטעמי אי כשירות רפואית, לא ניתנה החלטה על עיכוב ביצוע עבודות השירות, לכאורה מדובר עדיין בעובד שירות פעיל ולאור ענישת ההליך האחר הוראת סעיף 51(1) לחוק העונשין מורה על הפסקת עבודות שירות וריצוי מאסרו במצטבר למאסר שנגזר עליו בהליך האחר.

על בסיס האמור עתר הממונה כי הדיון הקבוע בבקשתו לשינוי גזר הדין מטעמי אי כשירות רפואית יבוטל והבקשה תימחק.

לאחר שאפשרתי לצדדים להגיב בכתב להודעה האמורה ולאחר עיון בתגובות הצדדים, הריני להבהיר לממונה את שדורש הבהרה ונראה היה בהיר לכל המעורבים, כל זמן שלא נגזר דינו של הנאשם בהליך האחר.

אציין כי עיון בהחלטותי מלמד כי אומנם לא קבעתי כמתחייב לפי חוק במפורש כי עבודות השירות יופסקו עד למתן החלטה בבקשה לשינוי גזר הדין מטעמי אי כשירות רפואית. לכאורה, במצב דברים זה, היה על הממונה לאפשר את המשך ריצוי עבודות השירות ולמצער להגיש לתיק בקשה למתן הוראות כפי שלא פעם נעשה כאשר אין החלטה לעניין זה. בפועל עבודות השירות הופסקו עד למתן החלטה בחסות הבקשה שהממונה הגיש ונראה כי אלמלא שפיטת הנאשם בהליך האחר, לא היה מי שיחלוק כי עבודות השירות הופסקו עד להכרעה בבקשה- שאם שלא כן חטאת רובצת לא רק לפתחו של הנאשם כי גם לפתחם של המאשימה והממונה בהתחשב בהתנהלותם ובטענות שהעלו במסגרת בקשת

הממונה לשינוי גזר הדין.

במה דברים אמורים? ביום 18.7.21 ניתן גזר דינו של הנאשם בהליך זה, אשר הושתת על אימוץ הסדר טיעון שהציגו הצדדים. הסדר הטיעון כלל בין היתר הסכמה באשר לעונש שייגזר על הנאשם כך שיכלול 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות אם הנאשם ימצא מתאים לדרך ריצוי זו.

ביום 2.9.21 הודיע הממונה על עבודות השירות כי הנאשם החל לשאת את מאסרו בעבודות שירות החל מיום 29.8.21 בהתאם לגזר הדין.

ביום 16.3.22, שישה חודשים לאחר מכן, הגיש הממונה לתיק בקשה לשינוי גזר הדין מטעמי אי כשירות רפואית (להלן: הבקשה לשינוי גזר הדין) ובה צוין כי עוד לפני מעורבותו של הנאשם בתאונת דרכים ושינוי במצבו הרפואי בעקבותיה, הנאשם עבד ימים ספורים בלבד, תשעה במספר ואף זומן לשיחת בירור בעקבות יציאה לא מאושרת ממקום העבודה ונעצר על ידי משטרת ישראל בחשד למעורבות נוספת בפלילים. עם זאת הובן מהבקשה לשינוי גזר הדין כי לא ננקטה כל פעולה להפסקת עבודות השירות קודם לכן וכי שינוי גזר הדין מתבקש לאור חוות דעת רופא שב"ס אשר הגדיר את מצבו הרפואי של הנאשם כאי כשירות ממושכת.

נקודת הזמן דאז הצדיקה שאתן הוראה על הפסקת עבודות השירות עד למתן החלטה בהתאם לסעיף 51(א1) לחוק העונשין. הגם שהוראה מפורשת לא ניתנה, ניכר היה שכלל המעורבים רואים את המצב המשפטי דאז ככולל החלטה להפסקת עבודות השירות עד להכרעה בבקשה.

הבקשה לשינוי גזר הדין נדונה במספר דיונים, בהם התאפשר להגנה להשלים בירור רפואי בעניינו של הנאשם. ביום 16.11.22, בעקבות קיומם של מסמכים רפואיים שהעידו על פוטנציאל כשירות מצד הנאשם להמשך ריצוי עבודות השירות, הוריתי לבקשת ההגנה על בדיקה חוזרת של הנאשם אצל הממונה על עבודות שירות. ואכן, ביום 25.12.22, לאחר דרישת הממונה להמצאת מסמכים רפואיים נוספים ובחינתם, הומצאה לתיק חוות דעת עדכנית מטעם הממונה ולפיה הנאשם נמצא: "מתאים לחזור להמשך ריצוי עבודות השירות עם מגבלות" (להלן: חוות הדעת העדכנית). עוד התבקש בחוות הדעת העדכנית כי אורה לנאשם להתייצב לקליטה מחודשת לשיבוץ במשרדי הממונה ביום 23.1.23 שעה 8:30.

בהתאם לאמור ועל דעת הצדדים ובהסכמתם הוריתי בדיון יום 17.1.23 על חידוש ריצוי יתרת תקופת המאסר שגזרתי על הנאשם בעבודות שירות בהתאם לחוות הדעת העדכנית.

ואולם - ביום 24.1.23, יום לאחר המועד שנקבע להתייצבות הנאשם להמשך ריצוי עבודות השירות, הודיע הממונה על עבודות השירות כי הנאשם התייצב בהתאם למועד שנקבע נסעד בקביים וסד לרגלו (כפי שהגיע לחלק מדיוניו בבקשה לשינוי גזר הדין) והציג מסמך רפואי המלמד על פרט שלא היה ידוע לממונה וקשור לניתוח שעתידי הנאשם לעבור ביום 25.1.23 בבית חולים איכילוב לאחריו יידרש למעקב רפואי, החלמה ושיקום ממושכים. בנסיבות אלה, עתר הממונה לשוב ולהידרש לבקשה להכרעה בבקשה לשינוי גזר הדין.

בהמשך לאמור ובעקבות הודעת ההגנה כי בין לבין עבר הנאשם את הניתוח וחלו תמורות לטובה במצבו הבריאותי בדק הממונה שוב אם מצבו של הנאשם מאפשר השבתו לביצוע עבודות השירות, אך מצא אותו כלא יציב רפואית כך שלא לדידו לא התאפשר לחדש את שילובו של הנאשם בעבודות השירות. למעשה, ריצוי עבודות השירות הופסק קודם להגשת הבקשה לשינוי גזר הדין ולמעשה לא חודש אף לא בעת התייצבות הנאשם להמשך ריצוי בעקבות חוות הדעת העדכנית ביום 23.1.23.

אודה על האמת כי כפי שראוי היה שאורה על הפסקת עבודות השירות עד למתן החלטה בבקשה לשינוי גזר הדין, ראוי היה שאורה על הפסקת עבודות השירות לאחר הוראתי לחדשם והודעת הממונה כי לא ניתן להשיב את הנאשם להמשך ביצועם. אציין כי כמו אז גם לאחר הודעת הממונה כי לא ניתן לחדש את ריצוי עבודות השירות, הצדדים והממונה, כך נלמד משתיקתם, ראו בהמשך בירור הבקשה לשינוי גזר הדין כמבליעה הוראת כי עבודות השירות יופסקו עד להכרעתי.

בזיקה לאמור, ביום 23.3.23 השלימו הצדדים את טיעוניהם לעונש והמאשימה עתרה כי יתרת המאסר שנגזר על הנאשם וטרם רוצה בעבודות שירות, ירוצה מאחורי סורג ובריח. מנגד, ההגנה עתרה כי בנסיבות מצבו הבריאותי של הנאשם שלא מאפשר המשך ריצוי מאסרו בהתאם לגזר הדין, תבוטל יתרת תקופת המאסר שנגזרה על הנאשם ותחתיה יוגדל רכיב המאסר המותנה ולחילופין יוסף לענישתו קנס.

ביום 11.5.23 על רקע תמורות שחלו במצבו הבריאותי של הנאשם, כמשתקף מסקירתי את מהלך הדברים מעת הגשת הבקשה לשינוי גזר הדין, שוכנעתי להשהות את הכרעתי וקבעתי דיון להשמעת שינוי גזר הדין ליום 11.9.23, תוך שהוריתי כי בסמוך למועד הדיון יומצא לתיק מסמך רפואי עדכני שיומצא במישרין גם למאשימה.

אם כן, החל מיום 16.3.22 הוא המועד בו ניתנה החלטתי הראשונה בבקשה לשינוי גזר הדין, עבודות השירות הופסקו, חודשו ביום 17.1.23 להמשך ריצוי ביום 23.1.23 אך הופסקו מבלי שהתחיל ריצוי מחודש בעקבות שינוי דעת הממונה. האמור מובהר ולו למען כך שמי מהמעורבים לא יצא חוטא אך בשל אי מתן החלטה מפורשת, אשר הובעה במשתמע, באופן שהביא להפסקת הממונה את המשך ריצוי עבודות השירות והמתנתו להחלטה ובאופן שהשפיע על טיעוני המאשימה בבקשה כמשתקף מפרוטוקולי הדיונים בבקשה לשינוי גזר הדין.

בנסיבות אלה, המועד שקבעתי להשמעת שינוי גזר הדין נותר על כנו וכך גם הוראתי לצדדים לגבי עדכון עד סמוך למועד הדיון.

המזכירות מתבקשת להמציא את החלטתי לממונה על עבודות השירות והאחרון יעדכן את רישומיו באשר להפסקת עבודות השירות במסגרת בקשתו לשינוי גזר הדין בהתאם לאמור בהחלטה זו.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשפ"ג, 18 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

